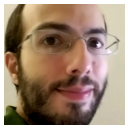
Tots Sants

Per JoanM el dj., 01/11/2018 - 21:00

La festa de Tots Sants no només ens porta castanyes, panellets, moniatos i una estona entretinguda en família. També ens situa davant d'un parell de preguntes que molts ens fem:

- Què és santedat als ulls de Déu?

- Què haurà valgut la pena de la meva vida, a l'hora de la mort?

Per a la primera pregunta, de vegades ens muntem un aparador ple de maniquís: ideals d'home o de dona que jo no aconseguiré mai, que cal venerar i repintar perquè siguin perfectes. Aquests sants no han existit mai: sant Agustí i sant Ignasi de Loiola es van passar mitja vida marrant el camí, i ni al final de la seva vida eren perfectes, i en canvi els fou possible seguir a Jesús amb autenticitat. Santedat, no tindrà més a veure amb generositat que amb perfecció? Amb innocent entrega, més que no pas amb resultats?

Per a la segona pregunta, val la pena plantejar-nos si estaríem satisfets de la nostra vida en cas que s'acabés avui. L'hem viscut plenament? Què ens impedeix viure-la així, ara mateix? Allò que resta per sempre (l'amor, el perdó, el servei...) i que no oblida el pas del temps és allò que ha forjat sants d'entre els més anònims i encara desconeguts éssers humans de la història. Déu coneix els sants, perquè coneix els cors. No cal viure circumstàncies heroiques, per més que així ens hagin "maquillat" a molts sants. Tu també pots ser sant, allà on vius.